

[Socialministeren.]

å 3 pCt. af Lovens Grundbeløb, og selv om man altsaa ved Loven af 18. November 1939 gav Rentenyderne mere, end hvad en øjeblikkelig Regulering efter Pristallet pr. 1. Oktober 1939 vilde have givet dem, følger heraf, at de dog ikke har faaet fuld Dækning for den senere indtrufne Prisstigning, saaledes som denne har manifesteret sig gennem Pristallet for Januar 1940. Hertil kommer de ganske særlige Vanskeligheder, som er indtruffet paa Grund af Brændsels-situationen, og som dels har medført højere Priser paa Brændsel, dels et meget stærkt forøget Forbrug heraf.

Jeg har herefter forhandlet med et Underudvalg inden for Udvalget angaaende Socialreformen om, hvilke Foranstaltninger der paa Grund af disse Forhold bør iværksættes til Fordel for Rentenyderne, og der er under disse Forhandlinger opnaaet Enighed om at supplere det ved Loven af 18. November 1939 givne midlertidige Tillæg med et nyt midlertidigt Tillæg, som skulde udbetales samtidig med Renten for Marts Maaned. Tillægget foreslaas lige som Tillægget i Henhold til Loven af 18. November 1939 fastsat ens for de tre Kommunegrupper, og man foreslaar, at det skal udgøre 12 Kr. for enlige Rentenydere og Ægtepar, naar kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, og 18 Kr. for Ægtepar, naar begge Ægtefæller oppebærer Rente. Tillægget tænkes i øvrigt ydet efter ganske tilsvarende Regler som efter Loven af 18. November 1939. Den foreslaaede Lov vil medføre en Udgift paa i alt 2 367 000 Kr., hvoraf Staten afholder 1 490 000 Kr. og Kommunerne, det vil sige Opholdskommunerne, Refusionsforbundet og den fælleskommunale Udligningsfond, Resten, nemlig i alt 877 000 Kr.

Det nye midlertidige Tillæg skulde, som jeg har nævnt, efter Lovforslaget udbetales ved Renteudbetalingen for Marts, og baade derfor og af Hensyn til de gamle og Invaliderne, som Forslaget drejer sig om, anbefaler jeg Forslaget til meget hurtigt og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg gør allerede nu opmærksom paa, at det er min Hensigt at sætte det nu fremsatte Lovforslag til Behandling allerede i Dag, hvis Tinget dertil maatte give sit Samtykke.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 153 af 13. April 1938 om Laan til Boligbyggeri m. m.*

Under de nuværende usikre Forhold for Byggeriet vil det utvivlsomt være nødvendigt at træffe visse Foranstaltninger for at søge opretholdt det baade for Boligforsyningen og for Beskæftigelsen nødvendige Byggeri. Der er ganske vist endnu et betydeligt Byggeri i Gang, men det er for Hovedpartens Vedkommende det Byggeri, der var paabegyndt før Krigens Udbrud. Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at der ved Udgangen af December Maaned 1939 i hele Landet var 14 400 Lejligheder under Udførelse. Det tilsvarende Tal var for December 1938 kun 10 200. Der er altsaa et betydeligt større Byggeri under Udførelse nu end paa det tilsvarende Tidspunkt i Fjor. Men det er, som sagt, Eftervirkningerne, vi her ser efter det meget store Byggeri, som det var lykkedes at faa i Gang under de mere normale Forhold før Krigens Udbrud. Til Sammenligning skal jeg anføre, at ved Udbrudet af Krigen i 1914 var kun ca. 2 000 Lejligheder under Udførelse i København, medens af de 14 400, der er under Udførelse her i Landet i Øjeblikket, de 9 000 er beliggende i Hovedstaden og de 4 største Provinsbyer.

Ser vi hen til den Boligreserve, der findes, kan det nævnes, at der i de 3 Hovedstadskommuner den 5. November 1939 var 3 500 ledige Lejligheder, i den øvrige Del af Landet kan det regnes, at der var ca. 2 000 ledige. I Hovedstaden udgør disse 3 500 ledige Lejligheder imidlertid kun ca. 1,2 pCt. af samtlige Lejligheder. Det er forholdsvis mindre end den tilsvarende Reserve i København ved Krigens Udbrud i 1914. Da var Lejeledighedsprocenten 1,9, og man vil erindre, hvorledes dengang Bolignøden i Løbet af godt et Aar var over os med al sin Elendighed.

Jeg maa i denne Forbindelse minde om, at i den Tid, der gik efter Krigens Udbrud i 1914, ebbede Byggeriet forholdsvis hurtigt ud. Man kan vel sige, at der i Aaret 1915 her i København blev fuldført ca. 2 000 Lejligheder, men allerede i 1916 var det Antal Lejligheder, der blev færdiggjort, kun ca. 1 000. Tallene kan jeg paa Grund af manglende Statistik fra den Tid ikke give for det øvrige Land.

Disse Tal maa faa os til at tænke paa, at vi nu maa søge saa godt, det er os muligt, at væbne os i Tide, saaledes at der ikke som efter 1914 bliver et saa voldsomt Fald i Byggeriet.

Over for den Opgave, der her foreligger, er der to Forhold af afgørende Betydning: Spørgsmaalet om at sikre de fornødne Materialer til de efter Forholdene rimelige